zeit, Heirat, Eheschliessung, — mit (Instr. oder Instr. mit सह) Gaut. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b) ein best. Wind.* Richtig विवह. — c) zu Ait. Br. 7,13,8 vgl. Chr. 22,17. — 2) n. *eine best. hohe Zahl* (buddh.).

विवाहनीया Adj. f. *heimzuführen als Braut, mit der man Hochzeit zu machen hat.*

विवाहपटल m. n. Bez. *des Abschnittes in einem astr. Werke, der über die zu Hochzeiten günstigen Zeiten handelt.*

विवाहपटह m. *Hochzeitspauke.*

विवाहपद्धति f., विवाहप्रकरण n. und विवाहप्रयोग m. Titel von Werken.

विवाहयितव्य Adj. als Erklärung von विवाह्य Comm. zu Gobh. 4,10,24.

विवाहवृन्दावन n. Titel eines Werkes.

विवाहवेष m. (adj. Comp. f. आ) *Hochzeitsanzug.*

विवाहसंबन्ध m. *eheliche Verwandtschaft* Hem. Par. 2,89.

विवाहहोम m. *Hochzeitsopfer.* °विधि m. Burnell, T.

विवाहिन् Adj. in अ° und द्वि°.

विवाह्य 1) Adj. *a) zu heiraten* (ein Mädchen). — *b) mit dem man sich verschwägern darf, in dessen Familie man heiraten darf.* — *c) verschwägert, durch Heirat verwandt.* — 2) m. *Schwiegersohn* Mân. Gṛhj. 1,9. Gobh. 4,10,24. Vgl. वैवाह्य.

विविंश m. 1) N. pr. verschiedener Fürsten VP. 4,1,17. — 2) Pl. Bez. *der* Vaiçja *in* Plakshadvîpa VP. 2,4,17 (zu lesen विविंशा भाविनश्च ये).

विविंशति m. N. pr. verschiedener Männer.

विविक्त 1) Adj. s. u. 1. विच् mit वि. — 2) *m. = वसुनन्दन oder वसुनन्द. — 3) n. *a) Einsamkeit, ein einsamer Ort. — b) Reinheit, Lauterkeit.*

विविक्तता f. 1) *Unterschiedenheit, Gesondertheit, Sonderung.* — 2) *Isolirtheit.* — 2) *Reinheit, Lauterkeit.* — 4) *körperliches Wohlbehagen.*

विविक्तव n. *Einsamkeit.*

विविक्तनामन् m. N. pr. eines der 7 Söhne des Hiranjaretas und eines von ihm beherrschten Varsha.

विविक्ति f. 1) *Sonderung, Trennung.* — 2) *richtige Unterscheidung.*

विविक्ती Adv. mit कर् 1) *leer machen, räumen.* — 2) *allein lassen, verlassen.*

विविद्वांस् Adj. *unterscheidend* RV. 3,57,1.

*विविद्द् Adj. = विविद्यु.

विविद्यु Adj. mit Acc. (ganz ausnahmsweise Loc.) *hineinzugehen beabsichtigend, — im Begriff stehend.*

विविच् Adj. = विविचि AV. Prâjaçk. 2,7.

विविचि Adj. *unterscheidend, sondernd* Âpast. Çr. 9,3,18.

विविचीष्टि f. *eine Darbringung an* Agni viviki.

विविज्ञ Adj. Râgat. 4,50 fehlerhaft für विविग्न.

विविति f. nach dem Comm. = विशेषलाभ *Gewinnung.* v. l. विविक्ति.

विवित्सा f. *das Verlangen kennen zu lernen* MBh. 7,198,9.

विवित्सु 1) Adj. mit Acc. *kennen zu lernen wünschend.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra.

विविदिका f. fehlerhaft für विविदिषा.

विविदिषा f. = विवित्सा Çaṁk. zu Bâdar. 3,4,26.

विविदिषु Adj. = विवित्सु 1) Çaṁk. zu Taitt. Up. 1,1,1.

विविद्युत् Adj. *blitzlos.*

विविध 1) Adj. (f. आ) *verschiedenartig, mannichfaltig, allerhand.* °म् Adv. *auf mannichfache Weise* 268,28. — 2) m. *ein best.* Ekâha.

विविधचित्र Adj. *verschiedenartig schillernd* Kâraṇḍ. 86,2.

विविधभङ्गीक Adj. = विविध 1) Hem. Par. 2,426.

विविधात्मन् Adj. desgl. Káraka 5,2.

विविधोपेत Adj. desgl.

विविन्ध्य m. N. pr. eines Dânava.

विविभक्तिक Adj. *ohne Casusendung.* Nom. abstr. °त्व n.

विविवध und विवीवध Adj. *das Gleichgewicht nicht haltend.*

विविश m. Pl. = विविंश 2). Fehlerhaft.

*विविषा f. *Kyllingia monocephala* Râgân. 6,221.

विविष्टि f. Taitt. Âr. 10,58 nach dem Comm. = विशेषेण विष्टिर्व्याप्तिर्यस्य ब्रह्मणस्तत्.

विवीत m. *ein umzäunter Weideplatz.* °भर्तृ m. *der Besitzer eines solchen Platzes.*

विवीवध Adj. s. विविवध.

विवृत् in einer Formel.

विवृत 1) Adj. s. u. 1. वृ mit वि. — 2) f. आ *a) eine best. Eruption.* — *b) eine best. Pflanze.* — 3) (wohl n.) *a) der nackte Erdboden* Hariv. 2,31,43. — *b) Oeffentlichkeit.* Loc. so v. a. *öffentlich* oder *offen heraus* (Etwas sagen) MBh. 4,13,20.

विवृतता f. *das Offenbargewordensein.*

*विवृतास m. *Hahn.* Richtig विवृत्तास.

विवृतानन Adj. *mit offenem Maule.* Nom. abstr. °त्व Ragh. 13,10 (°त्वात् zu lesen).

विवृति f. *Auseinanderlegung, Erörterung, Erklärung, Erläuterung.*

विवृतिविमर्शिनी f. Titel eines *Commentars.*

विवृतोक्ति f. *offener —, unverhüllter —, deutlicher Ausdruck.*

विवृत्त 1) Adj. s. u. वृत् mit वि. — 2) f. आ *eine best. Eruption;* vgl. विवृत 2) *a).*

विवृत्तास 1) Adj. *die Augen verdrehend.* — 2) *m. *Hahn.*

विवृत्ति f. 1) *Entfaltung.* Nach dem Comm. = विविधवृत्तिलाभ. — 2) *Hiatus.* — 3) fehlerhaft für विवृति.

विवृत्त्यभिप्राय m. *ein scheinbarer Hiatus.*

विवृद्धि f. *Wachsthum, Zunahme, Vergrösserung, Vermehrung, das Längerwerden* (eines Vocals), *Gedeihen.*

विवृत्साय्, °यते Vidḍh. 18,6 fehlerhaft für द्विवृत्सायते (s. Nachtr. 5).

विवृह् m. *das Sichlosreissen, Sichverlieren.*

विवृहत् m. N. pr. eines Liedverfassers.

विवृहस् Gen. Infin. zu वर्ह् (= 1. बर्ह्) mit वि Kâṭh. 27,10.

विवेक m. 1) *Scheidung, Sonderung, Trennung, Unterscheidung.* — 2) *Untersuchung, Kritik, Prüfung.* — 3) *richtige Unterscheidung, — Einsicht; Verstand, Urtheilskraft.* — 4) abgekürzter Titel eines Werkes. — 5) * *Wassertrog.*

विवेकख्याति f. *richtige Einsicht.*

विवेकचूडामणि m. Titel eines Werkes.

विवेकज्ञ Adj. *eine richtige Erkenntniss habend, — von* (im Comp. vorangehend).

विवेकज्ञान n. *richtige Erkenntniss.*

विवेकता f. fehlerhaft für विवेकिता.

विवेकतिलक m. Titel eines Werkes Burnell, T.

विवेकदृश्वन् Adj. *eine richtige Erkenntniss habend.* Nom. abstr. °श्वत्व n. Bhaṭṭ. 2,46.

विवेकधैर्याश्रय m., °विवृति f. und विवेकफल n. Titel von Werken.

विवेकभाज् Adj. *einsichtsvoll, verständig* Bhâm. V. 2,136.

विवेकमार्तण्ड und °मार्ताण्ड m. (Opp. Cat. 1) Titel eines Werkes.

विवेकरहित Adj. *nicht gesondert, aneinanderstossend* (Brüste) und zugleich *der Einsicht ermangelnd* Spr. 1446.

विवेकवत् Adj. *richtig urtheilend, eine richtige Einsicht habend, verständig.*

विवेकविलास m., विवेकसार m., °सारसिन्धु m. (Burnell, T.), °सारवर्णन n. (Opp. Cat. 1), विवेकसिन्धु m. und विवेकामृत n. Titel von Werken.

विवेकाश्रम m. N. pr. eines Mannes.

विवेकिता f. (Çiç. 13,6) und विवेकित्व n. *richtige Unterscheidung, richtiges Urtheil, richtige Einsicht.*

विवेकिन् 1) Adj. *a)* am Ende eines Comp. *schei-*